

enim reperitur esse cœlum, templum, & thronus: quia Mariam interpretari solemus Dominam &c.

Scimus prælaudatum Serry, quem hac in re adversarium habemus, ad quicquid amandare traditiones illas Judaicas, ex quibus ait, Epiphanium excerptisse quæcunque in superioribus enarravit. At immerito; penitus enim poterat Epiphanius cognoscere quantæ autoritatis, & sinceritatis esset liber ille traditionum Judaicarum, quem citavit, qui floruit sæculo quarto post Christum natum, quam Serry, qui his nostris temporibus vivit, & qui absque ulla Scriptorum autoritate librum illum ad quicquid amandat. Ultraquamquod Epiphanius ex lib. traditionum alia recitat, quæ de B. Mariæ parentibus narrat, non vero nomina, quæ ipsemet scire poterat, ex verbali traditione hominum suo tempore viventium, qui non per multa secula distabant a temporibus, quibus B. Mariæ parentes vixerant. Oratio autem, quæ sub Epiphanii nomine citatur, vere a Bellarmino de Scriptoribus Ecclesiasticis in Epiphanio non nominatur, quemadmodum nec a Dupino, Cave, aliisque Criticis nostrorum temporum, qui Ecclesiasticorum Scriptorum opera recensent. Verum quicumque fuerit personatus Epiphanius, quem certe Baronius non agnovit, potuit illa nomina ex genuinis Epiphanii Operibus exscribere, & in oratione illa recitare.

II. Probatur ex Gregorio Nysseno orat. in Natali Domini, dicente: *Annam, cum prolem a Deo postularet, nutu divino fuisse a Deo confirmatam*. Quæ verba postmodum Scriptores subsequentes usurparunt, & præcipue Nicephorus lib. 1. cap. 7. & lib. 2. cap. 3. & Damascenus lib. 4. cap. 15., & orationibus de B. Virgine, dicens: *Quemadmodum prisca illa Anna, cum sterilitatis morbo laboraret, per orationem, ac promissionem Samuelem procreavit: eodem modo hæc etiam per obsecrationem, & promissionem, Dei genitricem a Deo accepit, ut ne hæc quoque cuiquam ex illustribus matronis cederet*. Ad hæc pariter respondet Serry, esse historiam incerti Authoris illam, ex qua Nyssenus verba illa recitavit. Sed incertitudinem hanc melius, quam Serry cognoscere poterat Nyssenus, & cum eo Nicephorus, & Damascenus, qui proximiores fuerunt temporibus parentum B. Mariæ Virginis; & nihilominus historiam illam non respuerunt, quam Serry quoque cum aliis in quicquid amandat.

P. A. R. IV.

III. Probatur ex Hippolyto martyre, & Episcopo Portuense, qui fuit Clementis Alexandrini auditor, & sub ALEXANDRO Severo circa annum 220. martyrum fuit; Cujus verba refert Nicephorus lib. 2. cap. 3. & Baronius exscribit in Apparatu num. 41. & sunt hæc: *Tres fuere Sorores Bethlehemiticæ, filia Mathan Sacerdotis, & Mariæ conjugis ejus, sub Cleopatra, & Casoparis Persæ regno, ante Herodis Antipatris filii regnum: primæ Mariæ, secundæ Sobæ, tertiæ Annæ, nomen erat. Nupsit prima in Bethlehem Maria, & peperit Salomen obstericem: nupsit quoque secunda, itidem in Bethlehem Sobæ, & genuit Elizabeth: nupsit postremo & tertia Anna in terra Galilæa, & protulit Mariam Dei genitricem, ex qua nobis natus est Christus*. Scimus, Hippolytum hunc multa scripsisse, quæ enumerant Eusebius lib. 6. historiae cap. 16., & Hieronymus in lib. de Scriptoribus Ecclesiasticis, quæ modo non extant: at quum hæc citentur ab antiquis Scriptoribus, fidem illam merentur, quam non habent alia, quæ Scriptores non memorant.

IV. Probatur ex S. Eustatio in Exameron, nuper in lucem edito ab eruditissimo Leone Allatio, sub nomine S. Eustatii Antiocheni; in quo quidem opere expressa mentio habetur nominum Annæ, & Joachimi, genitorum B. Mariæ Virginis. At respondet pariter Serry, Eustachii Antiocheni commentarium in Exameron esse apocryphum. Tillemonius vero tom. 1. not. 2. in S. Virgine occurrit dicendo, quod & si concedatur, omnia hæc opera esse apocrypha, Authores tamen illorum cum fuerint antiquissimi, poterant certo scire parentum B. Virginis nomina; & cum illa usurpaverint, dicendum est ex cerebro, non ex errore, non ex malitia, sed ex traditione, quæ tunc temporis apud fideles omnes certo constabat, quicumque tandem fuerint Authores illi, scripsisse.

V. Probatur. Ideo asserit inter alia Serry, Annam, & Joachim non fuisse propria nomina B. Mariæ Virginis, quia erant nomina mystica, seu mysticæ significationis, quatenus Anna significat gratiam, Joachim vero præparationem Domini; sed hæc ratio nulla est: ergo &c. Probatur minor. Multa sunt nomina in divinis Scripturis, quæ mysticam habent significationem, & tamen sunt propria: ergo non est ratio, nomina parentum B. Virginis non esse propria, quia sunt mystica. Probatur antecedens. Jesus est nomen